

ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

του **Θέμη Κοτσιφάκη**,
μέλους της Ε.Ε. του Ευρωπαϊκού Τμήματος της *Education International*

Πραγματοποιήθηκε από 21-26/7/15 το 7^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Εκπαιδευτικών (*Education International, E.I.*) στην Οττάβα του Καναδά. Συμμετείχαν σε αυτό 1.400 αντιπρόσωποι και παρατηρητές από 393 συνδικαλιστικές οργανώσεις εκπαιδευτικών και εργαζομένων στην εκπαίδευση όλων των βαθμίδων. Οι οργανώσεις της Ε.Ι. έχουν πάνω από 30 εκατομμύρια μέλη και προέρχονται από 171 χώρες. Στην Ευρώπη οι οργανώσεις αυτές έχουν περίπου 11 εκατομμύρια μέλη.

Την ΟΛΜΕ και συνολικά τους Έλληνες εκπαιδευτικούς εκπροσώπησε ο Θέμης Κοτσιφάκης, πρώην πρόεδρος του ΔΣ και μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ευρωπαϊκού τμήματος της Ε.Ι. (ETUCE).

Στο συνέδριο έγιναν γόνιμες συζητήσεις για την εκπαίδευση και τα εκπαιδευτικά συστήματα σε όλο τον κόσμο, για τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών καθώς και για τις ασκούμενες από τις κυβερνήσεις εκπαιδευτικές πολιτικές.

Κυρίαρχο ρόλο στις συζητήσεις είχαν οι κριτικές πάνω στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τις αρνητικές επιπτώσεις τους στη δημόσια εκπαίδευση σε όλες τις χώρες. Φωτίστηκε ιδιαίτερα ο ρόλος των παγκόσμιων οργανισμών, όπως της Παγκόσμιας Τράπεζας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του ΟΟΣΑ κ.λπ.

Από την πλευρά μας, μαζί με άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις της Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής, συμβάλαμε στη συζήτηση και την έγκριση ψηφισμάτων, ιδιαίτερα για τις δραματικές επιπτώσεις της λιτότητας και της νεοφιλελεύθερης πολιτικής στην εκπαίδευση και γενικότερα στα δημόσια κοινωνικά αγαθά σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Το συνέδριο υπήρξε μια ακόμη ευκαιρία για να εκφραστεί η αλληλεγγύη προς όλους τους εκπαιδευτικούς που πλήττονται από τις πολιτικές λιτότητας και περικοπών, αλλά και προς τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς και τις οργανώσεις τους σε κάθε χώρα. Δόθηκε επίσης η δυνατότητα να γίνουν διμερείς συναντήσεις με εκπροσώπους από την Αργεντινή, τις ΗΠΑ, τη Γερμανία, τη Βραζιλία κ.ά.

Στο συνέδριο εκλέχθηκε η νέα διοίκηση της Ε.Ι., που αποτελείται από εκπροσώπους από πολλές χώρες του κόσμου. Συγκεκριμένα η Εκτελεστική Επιτροπή αποτελείται από τον Πρόεδρο, το Γενικό Γραμματέα, και 5 μέλη (ένα από κάθε ήπειρο) που αποτελούν το προεδρείο. Μετέχουν επίσης άλλα 10 μέλη (2 από κάθε ήπειρο). Τέλος υπάρχουν 9 «ανοικτές» θέσεις στις οποίες εκλέγονται εκπρόσωποι από διάφορες χώρες στο συνέδριο.

Οι προτεραιότητες της Ε.Ι., όπως καταγράφονται στην τετραετή έκθεση 2011-2014 είναι οι παρακάτω:

Προτεραιότητα 1: Να προστατεύσουμε τα (δημόσια) εκπαιδευτικά συστήματα, τους εκπαιδευτικούς, τους λοιπούς υπαλλήλους στην εκπαίδευση, τους μαθητές και τα παιδιά από τις αρνητικές συνέπειες του χρέους, της οικονομικής κρίσης και των επιζήμιων μηχανισμών της αγοράς.

Προτεραιότητα 2: Να προάγουμε το κύρος του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού, να βελτιώσουμε τις επαγγελματικές προδιαγραφές, τους όρους και

τις συνθήκες εργασίας και να σταθούμε απέναντι στις τάσεις αποδόμησης του επαγγελματισμού των εκπαιδευτικών.

Προτεραιότητα 3: Να αντιμετωπίσουμε τις επιθέσεις ενάντια στις εκπαιδευτικές ενώσεις και στα μέλη τους, δείχνοντας ιδιαίτερο σεβασμό στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, στο δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης και στις επαγγελματικές ελευθερίες.

Προτεραιότητα 4: Να σταθούμε απέναντι στη διάβρωση των δημοκρατικών και κοινωνικών αξιών και να αντιμετωπίσουμε την ανισότητα μεταξύ των δύο φύλων, τη φυλετική μισαλλοδοξία, την ξενοφοβία προτάσσοντας τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ισότητα και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα προκειμένου να έχουμε βιώσιμες κοινωνίες.

Προτεραιότητα 5: Να ενισχύσουμε και να κινητοποιήσουμε την Εκπαιδευτική Διεθνή και τις ενώσεις-μέλη της στα πλαίσια των προκλήσεων και των προτεραιοτήτων που αναφέρθηκαν παραπάνω.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Για πρώτη φορά οργανώσεις από την Ευρώπη συναντήθηκαν και με ένα συστηματικό τρόπο οργάνωσαν την παρέμβασή τους στο συνέδριο, τόσο μέσα από την κατάθεση ψηφισμάτων όσο και με ομιλίες και παρεμβάσεις τους στις εργασίες του Συνεδρίου. Για το λόγο αυτό πραγματοποιήθηκαν τρεις συναντήσεις (Λισσαβώνα - Δεκ. 2014, Πόρτο - Φεβρ. 2015, Παρίσι – Μάης 2015). Στις συναντήσεις αυτές συμμετείχαν τα πιο μαχητικά συνδικάτα, κυρίως από το νότο της Ευρώπης. Από την Ισπανία (FECCOO, STEs, FETE-UGT), τη Γαλλία (SNES-FSU, SNUipp-FSU, SNESUP-FSU), την Πορτογαλία (FENPROF), την Ιταλία (FLC-CGIL, UIL), τη Σλοβενία (ESTUS), την Ελλάδα (ΟΛΜΕ) αλλά και τη Γερμανία (GEW).

Ψηφίσματα και αποφάσεις

Στο συνέδριο συζητήθηκαν 54 ψηφίσματα με 96 προτάσεις για αλλαγές σε αυτά, που είχαν κατατεθεί τόσο από την εκτελεστική επιτροπή της E.I. όσο και από τις οργανώσεις-μέλη. Συζητήθηκαν επίσης 7 επείγοντα ψηφίσματα. Επίσης έγινε συζήτηση για προτάσεις και προσθήκες πάνω στο βασικό ντοκουμέντο της E.I., το κείμενο της πολιτικής της για την εκπαίδευση (policy paper). Το κείμενο αυτό ψηφίστηκε σε προηγούμενο συνέδριο και από τότε επικαιροποιείται με προσθήκες ή αλλαγές σε κάθε επόμενο.

Η συζήτηση στο συνέδριο χωρίστηκε σε οκτώ ενότητες, στις οποίες εντάχθηκαν τα ψηφίσματα και όλες οι αποφάσεις. Οι ενότητες αυτές ήταν: ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση, δικαίωμα στην ποιοτική εκπαίδευση, ανθρώπινα και συνδικαλιστικά δικαιώματα, λιτότητα-χρέος και εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης, βελτίωση των εργασιακών συνθηκών και του status των εκπαιδευτικών, ο κόσμος που θέλουμε, καταστατικό και συνδρομές, αλληλεγγύη και ενότητα.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

Τόσο η πρόεδρος της E.I. Susan Hopgood όσο και ο γ.γ. Fred Van Leeuwen στις εισαγωγικές ομιλίες τους αναφέρθηκαν στις τραγικές επιπτώσεις στην εκπαίδευση από την οικονομική κρίση αλλά και των νεοφιλελεύθερων πολιτικών

που ασκούνται στην πλειονότητα των χωρών, σε παγκόσμια κλίμακα. Αναφέρθηκαν επίσης στη δράση της Ε.Ι. από το προηγούμενο συνέδριο, το 2011, μέχρι το 2015.

Πιο συγκεκριμένα, ο γ.γραμματέας αναφέρθηκε στην καμπάνια της Ε.Ι. με τίτλο «Ενωμένοι για ποιοτική εκπαίδευση. Καλύτερη εκπαίδευση για ένα καλύτερο κόσμο». Unite for quality education. Better education for a better world. Η καμπάνια αυτή, που προωθείται με την υποστήριξη του ΟΗΕ και της UNESCO, οργανώνει εκδηλώσεις και στηρίζει πρωτοβουλίες σε πολλές χώρες του κόσμου προβάλλοντας το δικαίωμα στη δημόσια εκπαίδευση για όλα τα παιδιά. Όπως τόνισε ο γ.γ., εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο δεν πάνε σχολείο. Η φτώχεια και οι πόλεμοι είναι η αιτία γι' αυτό. Ένα παιδί στη Γκάνα πηγαίνει μόνο τρεις μέρες την εβδομάδα στο σχολείο, είπε χαρακτηριστικά. Από την άλλη, το δικαίωμα στην εκπαίδευση πλήττεται βάνουσα από τις συντηρητικές νεοφιλελεύθερες πολιτικές της λιτότητας και της αγοράς. Χαρακτηριστικά ανέφερε τη χώρα μας και τις δραματικές επιπτώσεις των πολιτικών αυτών στην εκπαίδευση (κλείσιμο σχολείων, μείωση και απολύσεις εκπαιδευτικών, μείωση δαπανών κ.λπ.). Ονομάτισε ως υπαίτιους για αυτή την πολιτική τους διεθνείς οργανισμούς (Ευρ. Ένωση, ΔΝΤ, ΕΚΤ). Ανέφερε δε χαρακτηριστικά πως σε συνάντησή του με την κα Λαγκάρντ, της ζήτησε να ασκήσει πίεση στις κυβερνήσεις τις οποίες δανείζει το Ταμείο να μην προχωρούν σε περικοπές στους προϋπολογισμούς της δημόσιας εκπαίδευσης. Η κα Λαγκάρντ του υποσχέθηκε ότι θα του απαντήσει. Όμως «μέχρι σήμερα δεν μου έχει απαντήσει. Ίσως ασχολείται με το bullying στην Ελλάδα!!», ανέφερε δηκτικά ο γ. γραμματέας. Μίλησε επίσης για τις επιπτώσεις της παγκόσμιας φοροαποφυγής των μεγάλων εταιρειών μέσω off-shore εταιρειών και τις επιπτώσεις αυτής της πρακτικής στους προϋπολογισμούς των κρατών για την παιδεία και το κοινωνικό κράτος. Αναφέρθηκε επίσης στην αρνητική επίδραση των αγορών στη δημόσια εκπαίδευση και στην αυξανόμενη ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών της. Ανέφερε τις αρνητικές επιπτώσεις που θα έχουν και στη δημόσια εκπαίδευση οι διεθνείς συμφωνίες ανάμεσα στην Ευρ. Ένωση, τις ΗΠΑ και τον Καναδά (TTIP, TISA) και τις παρομοίασε με το «ζόμπι» της GATS.

Ο γεν. γραμματέας της Ε.Ι. αναφέρθηκε στις αντιστάσεις στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές ιδιαίτερα στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, στην αναγκαιότητα στήριξης των δικαιωμάτων των γυναικών και των LGBTI, και στην ανάγκη στήριξης των εκπαιδευτικών στην Παλαιστίνη. Υποστήριξε το δικαίωμα όλων για συνδικαλιστική οργάνωση λέγοντας «δεν υπάρχει δημοκρατία χωρίς το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι», κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά στις διώξεις των εκπαιδευτικών συνδικαλιστών στο Ιράν. Σημείωσε την αμφισβήτηση, που παρατηρείται σε αρκετές χώρες, των εκλεγμένων συνδικαλιστών από τις κυβερνήσεις.

Υποστήριξε το σημαντικό ρόλο που παίζει ο εκπαιδευτικός στις κοινωνίες και ζήτησε να ακούγεται η φωνή του εκπαιδευτικού ως απαραίτητο στοιχείο για την επιτυχία των εκπαιδευτικών συστημάτων. «Η ιστορία είναι με το μέρος μας», κατέληξε.

ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Τέσσερα ψηφίσματα, ένα από την εκτελεστική επιτροπή της Ε.Ι., ένα από τις οργανώσεις της Γαλλίας, ένα κοινό από Ευρωπαϊκές οργανώσεις (ανάμεσα σε αυτές οργανώσεις από Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, Ισπανία, Ελλάδα, Αργεντινή, Κύπρο,

Σερβία, Σλοβενία, Πολωνία) και ένα της ΟΛΜΕ έδωσαν δυνατότητα σε αρκετούς αντιπροσώπους με παρεμβάσεις και ομιλίες τους να εκφράσουν την αγωνία τους για την κατάσταση, αλλά και να ξεδιπλώσουν την εμπειρία τους από την εφαρμογή των πολιτικών λιτότητας στις χώρες τους, αλλά και από τους αγώνες των εργαζομένων για να τις ακυρώσουν.

Χαρακτηριστικά, στο 3^ο ψήφισμα, που παρουσιάστηκε από τον εκπρόσωπο της ΟΛΜΕ, αναφέρεται μεταξύ των άλλων ότι το συνέδριο:

1. **Επιβεβαιώνει** τη δέσμευση της Ε.Ι. να προαγάγει την εκπαίδευση ως θεμελιώδες δικαίωμα και δημόσιο αγαθό για όλους και να παροτρύνει τις κυβερνήσεις να είναι υπόλογες σε σχέση με την ευθύνη τους να παρέχουν δωρεάν, ποιοτική, δημόσια εκπαίδευση.
2. **Σημειώνει με ιδιαίτερο προβληματισμό** τις ανησυχητικές εξελίξεις που παρατηρούνται όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου αναφορικά με την επέκταση των φιλελεύθερων εκπαιδευτικών πολιτικών με το πρόσχημα της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης. Οι περικοπές στους προϋπολογισμούς έχουν επιφέρει μεγάλη μείωση στις δημόσιες δαπάνες. Επιπρόσθετα, η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών εκπαίδευσης είναι μια γρήγορα αυξανόμενη παγκόσμια τάση.
3. **Εκφράζει σοβαρές ανησυχίες** για τον ενισχυμένο ρόλο που έχουν από το 2011 ορισμένοι διεθνείς θεσμοί, όπως ο ΟΟΣΑ, το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα, οι οποίοι εξακολουθούν να επηρεάζουν τις πολιτικές που εφαρμόζουν οι εθνικές κυβερνήσεις στον τομέα της εκπαίδευσης.
4. **Σημειώνει** ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία είναι μοναδική σε ό,τι αφορά τους υπερεθνικούς της οργανισμούς και δομές, η Τρόικα, η οποία δεν έχει καμία δημοκρατική νομιμοποίηση, έχει παρέμβει στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής και στο σχεδιασμό των μεταρρυθμίσεων των εκπαιδευτικών δομών. Τα μέτρα λιτότητας τα οποία υποστηρίζουν οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις στη Νότια όπως και στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη επηρεάζουν δραστικά την ποιότητα και την πρόσβαση στη δημόσια εκπαίδευση, και υπονομεύουν τις εργασιακές συνθήκες, τις αποδοχές και τις συντάξεις των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού προσωπικού.
5. **Εκφράζει τη λύπη της** αναφορικά με τις συνεχείς πιέσεις στον προϋπολογισμό της δημόσιας εκπαίδευσης, σε παγκόσμιο επίπεδο, που αναπόφευκτα οδηγούν στον υποβιβασμό της θέσης και του κύρους του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού. Είναι απαράδεκτο να βλέπει κανείς την προώθηση αξιών όπως ο ανταγωνισμός και η 'επιχειρηματικότητα'. Η αξιολόγηση των σχολείων, των εκπαιδευτικών και των μαθητών συχνά χρησιμοποιείται από τους ιθύνοντες στο χώρο της εκπαίδευσης ως εργαλείο για να ασκήσουν έλεγχο πάνω στο επάγγελμα του εκπαιδευτικού και των εκπαιδευτικών συστημάτων, ιδιαίτερα μέσα από τη χρήση των συστημάτων αξιολόγησης που συνδέουν την αμοιβή με την απόδοση. Η εκπαίδευση δεν είναι εμπορική επιχείρηση που μπορεί να γίνει αντικείμενο εμπορικής συναλλαγής για ιδιωτικό οικονομικό κέρδος. Τα σχολεία του μέλλοντος δεν πρέπει να μεταδίδουν στους μαθητές αποσπασματικές γνώσεις και βασικές δεξιότητες που έχουν ένα και μοναδικό στόχο, τη μετάβαση από το σχολείο στην αγορά εργασίας. Πρέπει να συμβάλλουν στην προετοιμασία των πολιτών του αύριο.
6. **Ανακαλώντας** στη μνήμη τα Ψήφισμα της Ε.Ι. του 2011: «*Συνδικαλιστική Δράση ενάντια στις φιλελεύθερες πολιτικές και στα σχέδια λιτότητας στην Ευρώπη*» και

του 2014 της ETUCE το «Ψήφισμα σχετικά με τον αντίκτυπο των φιλελεύθερων πολιτικών στην εκπαίδευση», τα οποία καλούν τους οργανισμούς-μέλη για συντονισμένη και ενωμένη δράση για μια δωρεάν και δημόσια εκπαίδευση για όλους χωρίς διακρίσεις,

Δίνει Εντολή στην Εκτελεστική Επιτροπή της Ε.Ι.:

7. Να αναπτύξει μια σφαιρική στρατηγική απάντησης για να αντιμετωπίσει τον αντίκτυπο των φιλελεύθερων πολιτικών στην εκπαίδευση.
8. Να συνεχίσει την παρέμβασή της προς τους διεθνείς οργανισμούς που λειτουργούν στον τομέα της εκπαίδευσης. Αυτοί περιλαμβάνουν την UNESCO, τον ILO, τις Παγκόσμιες Ενώσεις και τον ΟΟΣΑ, μεταξύ άλλων.
9. Να συλλέξει, να δημοσιεύσει και να διαδώσει δεδομένα και στοιχεία για τις συνθήκες εργασίας και τις αποδοχές των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού προσωπικού. Ιδρύοντας μια Ομάδα Δράσης ή μια ομάδα εργασίας για τις εργασιακές συνθήκες και τους μισθούς, η Ε.Ι. θα είναι σε θέση να παραδώσει μια σε βάθος έκθεση στις ενώσεις-μέλη της προκειμένου να αναπτύξουν συναφείς στρατηγικές για τη βελτίωση της κατάστασης.

Το Σάββατο 25/7/15 υπερψηφίστηκε επίσης ψήφισμα συμπαράστασης στους συνεχιζόμενους αγώνες των Ελλήνων εκπαιδευτικών ενάντια στις πολιτικές των μνημονίων και της λιτότητας.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε, στην παρουσίασή του, στον ηρωικό και νικηφόρο αγώνα των Ελλήνων εκπαιδευτικών και σχολικών φυλάκων σε διαθεσιμότητα. Συγκινητικές ήταν οι ομιλίες υποστήριξης εκπροσώπων ομοσπονδιών από την Κύπρο, τη Βρετανία, την Τουρκία και την Αργεντινή. Ιδιαίτερα χειροκροτήθηκε το «we are still alive» στην ομιλία του Θ. Κοτσιφάκη, όπως και το «we are all Greeks», που διακήρυξε η πρόεδρος της Αγγλικής Ομοσπονδίας NUT και της ETUCE, Christine Blower.

Σημαντικές αποφάσεις και ψηφίσματα του Συνεδρίου αναφέρονται στις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων στην εκπαίδευση, στη σχολική βία, στις συμφωνίες TTIP και TISA, στους νέους εκπαιδευτικούς, στα ανθρώπινα δικαιώματα, στο νεοφασισμό, στην προσχολική αγωγή, στη διοίκηση των σχολείων, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και την έρευνα και στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Σημεία από τις παρεμβάσεις του εκπροσώπου της ΟΛΜΕ κατά τη συζήτηση των ψηφισμάτων

Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές που ασκούνται σε αρκετές χώρες σε όλο τον κόσμο, χρησιμοποιώντας ως αφορμή την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, προκαλούν σοβαρές επιπτώσεις σε όλα τα κοινωνικά αγαθά αλλά και στην εκπαίδευση.

Με τις πολιτικές αυτές, που καθοδηγούνται από διεθνείς οργανισμούς όπως η ΕΕ, ο ΟΟΣΑ, το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα και υλοποιούνται πιστά από τις κυβερνήσεις της πλειοψηφίας των κρατών σε όλο κόσμο, επιβάλλονται συνεχώς μέτρα σκληρής και μονόπλευρης λιτότητας για τους λαούς και μεγάλων περικοπών στο κοινωνικό κράτος. Παράλληλα όμως η φοροαπαλλαγής και η φορο-αποφυγή των μεγάλων επιχειρήσεων συνεχίζεται αλλά και διευρύνεται.

Στην Ευρώπη για παράδειγμα, μέσω της Τρόικα η οποία δεν έχει καμία δημοκρατική νομιμοποίηση, επιβάλλονται πολιτικές λιτότητας στους λαούς της Ευρώπης (π.χ. Ελλάδα, Πορτογαλία, Ισπανία, Ιρλανδία, κ.λπ.). Ίδιες πολιτικές ασκούνται και στις χώρες της ανατολικής και κεντρικής Ευρώπης. Γενικότερα, με το δημοσιονομικό σύμφωνο σταθερότητας της Ε.Ε., επιβάλλονται ολοένα και πιο δραστικές περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις εργαζομένων και στους προϋπολογισμούς που προορίζονται για την κοινωνική δραστηριότητα των κρατών – μελών.

Τα χρέη όμως δεν τα δημιούργησαν οι λαοί, αλλά οι τράπεζες, το μεγάλο κεφάλαιο και πολυεθνικές σε ολόκληρο τον κόσμο. Με τα μέτρα λιτότητας ανακατανέμεται σήμερα ο πλούτος υπέρ των πλούσιων και ισχυρών και σε βάρος των εργαζομένων και της πλειοψηφίας των λαών.

Στην εκπαίδευση, οι περικοπές αυτές οδηγούν σε μεγάλη μείωση των δαπανών που βρίσκονται ήδη σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα σε πολλές χώρες της κόσμου: περικοπές στους μισθούς και στις συντάξεις εκπαιδευτικών, κλείσιμο σχολείων, αύξηση μαθητών στις τάξεις, λιγότεροι μόνιμοι εκπαιδευτικοί, αύξηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, αύξηση ωραρίου εργασίας και απολύσεις, είναι μερικές από τις επιπτώσεις αυτής της πολιτικής στους εκπαιδευτικούς και στη δημόσια εκπαίδευση την περίοδο αυτή.

Επίσης, οι ίδιοι υπερεθνικοί οργανισμοί προωθούν στην εκπαίδευση τις αξίες της αγοράς, της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας σε βάρος των ανθρωπιστικών οικουμενικών αξιών. Προωθούν επίσης μέσω των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων την παροχή στους νέους αποσπασματικών γνώσεων και δεξιοτήτων σε βάρος της ευρύτερης παιδείας και της παιδαγωγικής. Το σύγχρονο σχολείο οφείλει να διαμορφώνει τους αυριανούς δημοκρατικούς πολίτες της μελλοντικής κοινωνίας και όχι νέους χειραγωγημένους και υποταγμένους.

Η αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολείων σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιείται από τις κυβερνήσεις όχι για να βελτιωθεί το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά αφενός για να περιοριστεί η παιδαγωγική ελευθερία των εκπαιδευτικών ή για τιμωρία τους ακόμα και να οδηγούνται στην απόλυση και αφετέρου να κατηγοριοποιηθούν, να υποβαθμιστούν και να κλείσουν σχολεία, ιδιαίτερα στις φτωχότερες περιοχές.

Υπάρχει ανάγκη να αγωνιστούμε για τον τερματισμό αυτών των νεοφιλελεύθερων πολιτικών σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Να εργαστούμε για να δημιουργηθεί ένα μεγάλο κίνημα συνεργασίας όλων των εκπαιδευτικών στην Ευρώπη σε συνεργασία σε κάθε χώρα με γονείς, μαθητές και τους άλλους εργαζόμενους. Γιατί η εκπαίδευση αφορά όλο το λαό.

Να εργαστούμε για την καλύτερη συνεργασία ανάμεσα στις οργανώσεις των εκπαιδευτικών σε όλο τον κόσμο.

Όλοι μαζί ενωμένοι μπορούμε να νικήσουμε. Μπορούμε να σταματήσουμε τη λιτότητα. Για μια υψηλού επιπέδου εκπαίδευση δημόσια και δωρεάν που θα προσφέρεται σε όλους και όλες χωρίς καμία διάκριση.

Το επείγον ψήφισμα συμπαράστασης στους Έλληνες εκπαιδευτικούς

Σταματήστε τις πολιτικές λιτότητας στην ΕΛΛΑΔΑ

Το 7ο Παγκόσμιο Συνέδριο της Εκπαιδευτικής Διεθνούς:

1. εκφράζει την πλήρη υποστήριξή του προς τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους στην Ελλάδα στον αγώνα τους κατά της συνέχισης των πολιτικών λιτότητας που επιβάλλονται στην Ελλάδα από την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ με ένα αντιδημοκρατικό τρόπο με το νέο μνημόνιο - συμφωνία του Ιουλίου 2015.
2. δηλώνει ότι οι πολιτικές λιτότητας και οι περικοπές στον δημόσιο προϋπολογισμό, που διατίθενται για τις κοινωνικές υπηρεσίες (παιδεία, υγεία, πρόνοια) επηρεάζουν όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα τους φτωχότερους και πιο ευάλωτους και πρέπει να σταματήσει. Αυτές οι πολιτικές δεν μπορούν να οδηγήσουν σε ανάπτυξη και έχουν ήδη δημιουργήσει μια ανθρωπιστική κρίση στη χώρα.
3. υποστηρίζει τα δικαιώματα των εργαζομένων για να διαμαρτυρηθούν και να διαδηλώσουν κατά της λιτότητας.
4. ζητεί από τις κυβερνήσεις να σταματήσουν τις πολιτικές λιτότητας, να αντιμετωπίσουν το βάρος του δημόσιου χρέους και να αυξήσουν τον κρατικό προϋπολογισμό για την εκπαίδευση.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

(Πληροφορίες από τον οδηγό του 7^{ου} συνεδρίου της Ε.Ι.)

Πάνω από 20 εκατομμύρια παιδιά και νέοι σπουδάζουν στο εκπαιδευτικό σύστημα του Καναδά, από τον παιδικό σταθμό μέχρι το πανεπιστήμιο.

Ενώ η καναδική ομοσπονδιακή κυβέρνηση είναι υπεύθυνη για το εκπαιδευτικό σύστημα σε εθνικό επίπεδο, κάθε επαρχία έχει το δικό της εκπαιδευτικό σύστημα.

Παρά το υψηλό ακαδημαϊκό ποσοστό επιτυχίας, η καναδική εκπαίδευση δέχεται μεγάλες πολιτικές και οικονομικές πιέσεις.

Τα μέτρα λιτότητας είχαν επιπτώσεις σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης και οι περικοπές στις δημόσιες υπηρεσίες και στα κοινωνικά προγράμματα διέυρυναν περαιτέρω το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών.

Στις σχολικές τάξεις τα παιδιά εισάγονται σε θέματα κοινωνικού προβληματισμού, στην ιστορία, στα μαθηματικά και στις φυσικές επιστήμες, προκειμένου να ενθαρρυνθούν η ευθύνη και η καινοτομία στις μελλοντικές γενιές. Αποκτούν έτσι μια βάση γνώσεων που τους επιτρέπει να διευρύνουν τις ευκαιρίες τους, ενώ ο αντικειμενικός και αμερόληπτος χαρακτήρας τους αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της καναδικής ταυτότητας.

Σύμφωνα με το Βρετανικό Νόμο της Βόρειας Αμερικής του 1867, κάθε επαρχία και επικράτεια έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει το δικό της αυτόνομο εκπαιδευτικό σύστημα και να λαμβάνει όλες τις αποφάσεις σχετικά με τα σχολεία, τους/τις εκπαιδευτικούς και το πρόγραμμα σπουδών που σχετίζονται με την εκπαίδευση στο πλαίσιο της.

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του καναδικού εκπαιδευτικού συστήματος είναι ότι τα θρησκευτικά σχολεία περιλαμβάνονται στο πλαίσιο του δημόσιου συστήματος. Στις επαρχίες Ontario, Alberta, Saskatchewan και στις περιοχές Yukon, Northwest και Nunavut, έχουν ληφθεί μέτρα για τις θρησκευτικές μειονότητες, για τις οποίες λειτουργούν ξεχωριστά σχολικά συστήματα, ενώ η πλειονότητα των κατοίκων είναι Ρωμαιοκαθολικοί.

Επιπλέον, υπάρχουν και κάποια ιδιωτικά σχολεία, καθώς και σχολεία που λειτουργούν υπό τη δικαιοδοσία των «αρχικών εθνοτήτων» που κατοικούσαν στον Καναδά στις διάφορες επαρχίες και περιοχές.

Στις περισσότερες επαρχίες και περιοχές τα σχολεία προσφέρουν στους σπουδαστές την ευκαιρία να εκπαιδεύονται πρωταρχικά στα γαλλικά ή στα αγγλικά, ανάλογα με την προτίμησή τους και τη μητρική τους γλώσσα. Όταν υπάρχει ένας ικανός αριθμός των ανθρώπων που μιλούν μια μειονοτική γλώσσα ώστε να το δικαιολογεί, σύμφωνα με τον Καναδικό Χάρτη Δικαιωμάτων και Ελευθεριών υπάρχει η εγγύηση ότι οι άνθρωποι μπορούν να εκπαιδευτούν σε σχολεία με δημόσια χρηματοδότηση στη γλώσσα της μειονότητας.

Στην πραγματικότητα, όμως, τα σχολεία των μειονοτικών γλωσσών δεν είναι τόσο προσιτά όσο θα έπρεπε να είναι, και οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται σε τέτοια περιβάλλοντα αντιμετωπίζουν προκλήσεις που οι εκπαιδευτικοί των άλλων σχολείων δεν αντιμετωπίζουν.

Σε γενικές γραμμές, το εκπαιδευτικό σύστημα στον Καναδά περιλαμβάνει ένα έτος στο νηπιαγωγείο και 12 χρόνια δωρεάν, καθολική, χωρίς αποκλεισμούς, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που χρηματοδοτείται από τις επαρχιακές και περιφερειακές κυβερνήσεις. Η φοίτηση είναι υποχρεωτική στις περισσότερες επαρχίες / περιοχές, τουλάχιστον μέχρι την ηλικία των 16. Συνήθως, τα παιδιά αρχίζουν το σχολείο στην ηλικία των 5 και την ολοκληρώνουν σε ηλικία 18 ετών.

Η βελτίωση της πρόσβασης στην εκπαίδευση, η ενίσχυση της επιτυχίας των σπουδαστών και η ενθάρρυνση της συνεχούς μάθησης είναι υψηλές προτεραιότητες για τους Καναδούς εκπαιδευτικούς.

Περίπου ένας στους 10 Καναδούς δεν κατέχει απολυτήριο λυκείου και μόνο ένας στους επτά έχει ένα πανεπιστημιακό πτυχίο.

Οι εκπαιδευτικοί στον Καναδά εργάζονται σκληρά για να εμπνεύσουν τα παιδιά και να τα βοηθήσουν να επιδιώξουν τους στόχους τους και να κατανοήσουν τον κόσμο γύρω τους μέσα από περιεκτικά και ενδιαφέροντα μαθήματα.

Παρά το γεγονός ότι το εκπαιδευτικό σύστημα του Καναδά είναι αναγνωρισμένο ως ένα από τα καλύτερα στον κόσμο, βρίσκεται τώρα αντιμέτωπο με μέτρα λιτότητας και «εισβολή» από ιδιωτικές εταιρείες.

Μέσα από το έργο ορισμένων «ομάδων υπεράσπισης», η ιδιωτικοποίηση των σχολείων και η προτεραιότητα στα σταθμισμένα τεστ θεωρείται εσφαλμένα ως ο καλύτερος και μόνος τρόπος για να προετοιμάσει τους μαθητές για το μέλλον τους

στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο αλλά και για να συγκριθεί το καναδικό εκπαιδευτικό σύστημα με εκείνο άλλων χωρών.

Η νεοφιλελεύθερη «Παγκόσμια Κίνηση για τη Μεταρρύθμιση της Εκπαίδευσης» (Global Education Reform Movement, GERM) ενθαρρύνει μέτρα όπως το να επιτρέπει τη χορηγία σχολικών προγραμμάτων από εταιρίες και τη διαχείριση, σε μεγάλη κλίμακα, υψηλού ρίσκου σταθμισμένων τεστ ως το καλύτερο μέσο για τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης οπουδήποτε, συμπεριλαμβανομένου του Καναδά.

Η μετα-δευτεροβάθμια εκπαίδευση στον Καναδά εμπίπτει επίσης στην αρμοδιότητα των περιφερειών και των επαρχιών.

Σε καναδικά πανεπιστήμια οι φοιτητές μπορούν να σπουδάσουν ένα ευρύ φάσμα αντικειμένων, από τις τέχνες ως τις επιστήμες υπολογιστών και τις εξειδικευμένες μορφές της μηχανικής. Υπάρχουν 98 πανεπιστήμια στον Καναδά, με μέσο όρο φοιτητών περίπου 25.000 ανά πανεπιστήμιο. Το ποσό της κρατικής χρηματοδότησης που λαμβάνουν τα πανεπιστήμια ποικίλλει και κατά συνέπεια τα δίδακτρα διαφοροποιούνται σημαντικά μεταξύ των προγραμμάτων, των σχολών και των επαρχιών.

Οι επαγγελματικές σχολές στον Καναδά αναφέρονται γενικά ως «Κολέγια». Πρόκειται για μετα-δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ιδρύματα που προσφέρουν πιστοποιητικά ή διπλώματα και, περιστασιακά, προπτυχιακές σπουδές. Τα προγράμματα που προσφέρουν είναι συνήθως συντομότερα και πιο εξειδικευμένα από τα προπτυχιακά προγράμματα των πανεπιστημίων του Καναδά, η διάρκεια των οποίων είναι τρία ή τέσσερα χρόνια.

Στην επαρχία του Κεμπέκ, η δευτεροβάθμια εκπαίδευση τελειώνει στην 11^η τάξη και ακολουθείται από δύο χρόνια σε ένα προ-πανεπιστημιακό κολέγιο που ονομάζεται CÉGEP και χρηματοδοτείται από το δημόσιο. Αυτά τα ιδρύματα επιτρέπουν στους σπουδαστές να επιλέξουν ανάμεσα σε ένα γενικό πρόγραμμα και ένα που είναι κατάλληλο για τις μελλοντικές ακαδημαϊκές τους φιλοδοξίες.

Πιστοποίηση μαθητείας και περιοδικές εξετάσεις είναι επίσης διαθέσιμες για τους φοιτητές που ενδιαφέρονται για να ακολουθήσουν ένα επάγγελμα μετά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευσή τους. Οι τομείς στους οποίους παρέχεται η μαθητεία είναι του κτίστη, του υδραυλικού, του μάγειρα κ.ά.

Το ακαδημαϊκό προσωπικό των καναδικών πανεπιστημίων και των επαγγελματικών σχολείων περιλαμβάνει τόσο τακτικούς καθηγητές όσο και συμβασιούχους. Οι περισσότεροι καθηγητές έχουν μεταπτυχιακό ή διδακτορικό δίπλωμα, ή έχουν μια επιτυχημένη καριέρα στον τομέα των σπουδών τους και της διδασκαλίας. Είναι σε μεγάλο βαθμό υπεύθυνοι για τη δημιουργία του περιεχομένου των μαθημάτων και τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με τα μαθήματα που διδάσκουν. Μόνο το 24% των διδασκόντων των καναδικών πανεπιστημίων είναι επί θητεία ή με εγγυημένη σύμβαση. Η θητεία απονέμεται μετά από μια δοκιμαστική περίοδο διδασκαλίας.

Έχει υπάρξει έντονη δημόσια αντιπαράθεση πρόσφατα για τους χαμηλούς μισθούς και την έλλειψη εργασιακής ασφάλειας των συμβασιούχων εκπαιδευτικών, αν και παρέχουν την ίδια δουλειά με τους τακτικούς καθηγητές. Ενώ το 2011, ο μ.ό. μισθού τού επί θητεία καθηγητή ήταν 128.480 δολάρια, ο μ.ό. των συμβασιούχων εκπαιδευτών έπαιρναν μόλις το ένα τρίτο αυτών των αποδοχών.

Η ακαδημαϊκή ελευθερία είναι επίσης ένας τομέας ανησυχίας για τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, των οποίων η σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί στην περίπτωση που τα αποτελέσματα της έρευνας είναι αμφιλεγόμενα ή δεν είναι σύμφωνα με την άποψη του εργοδότη τους για ένα θέμα. Οι ενώσεις των πανεπιστημιακών εκπαιδευτικών εργάζονται για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του προσωπικού των πανεπιστημίων ανεξάρτητα από την εργασιακή τους σχέση.

Οι εκπαιδευτικοί που απασχολούνται στη χρηματοδοτούμενη από δημόσιους πόρους εκπαίδευση στον Καναδά εντάσσονται ως μέλη στις οργανώσεις των εκπαιδευτικών στην αντίστοιχη επαρχία ή περιοχή. Η ένταξη στα συνδικάτα των εκπαιδευτικών είναι υποχρεωτική σε 4 περιοχές και προαιρετική στις υπόλοιπες 7. Στο Οντάριο, οι εκπαιδευτικοί πρέπει να ανήκουν στο «Κολλέγιο των Εκπαιδευτικών», στη δικαιοδοσία του οποίου ανήκουν η πιστοποίηση, τα πειθαρχικά και η επάρκεια των εκπαιδευτικών.

Στο καναδικό εργατικό δίκαιο, η Rand formula (που αναφέρεται επίσης ως Αυτόματος έλεγχος) είναι μια πρακτική του εργασιακού περιβάλλοντος σύμφωνα με την οποία η καταβολή των συνδικαλιστικών συνδρομών είναι υποχρεωτική, ανεξάρτητα από τη συνδικαλιστική κατάσταση (status) των εργαζομένων. Αυτή η φόρμουλα έχει σχεδιαστεί για να εξασφαλιστεί ότι δεν θα αποχωρήσει ο εργαζόμενος από το συνδικάτο απλώς για να αποφύγει την καταβολή των συνδρομών, ενώ ταυτόχρονα θα καρπωθώνεται τα οφέλη των συλλογικών διαπραγματεύσεων, όπως οι υψηλότεροι μισθοί ή η ασφάλιση υγείας.

Ωστόσο, κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων δεκαετιών γίναμε μάρτυρες ομοσπονδιακών και επαρχιακών μέτρων που αποσκοπούσαν στη διάβρωση των εργασιακών δικαιωμάτων σε αυτή τη χώρα. Από το 1982, ομοσπονδιακές και επαρχιακές κυβερνήσεις έχουν περάσει περισσότερους από 215 εργασιακούς νόμους οι οποίοι έχουν περιορίσει, αναστείλει ή καταργήσει τα δικαιώματα των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τους Καναδούς εργαζόμενους.

- [Διαβάστε αναλυτικότερα για το συνέδριο:](http://www.ei-ie.org/congress7/en/794-decisions-of-education-international-s-7th-world-congress)
<http://www.ei-ie.org/congress7/en/794-decisions-of-education-international-s-7th-world-congress>
- Δείτε τα σχόλια στην ιστοσελίδα της EDUCATION INTERNATIONAL για την Ελλάδα και την παρουσία μας
http://www.ei-ie.org/en/news/news_details/3654
- Δείτε το βίντεο με την παρέμβαση του Θ.Κοτσιφάκη στο συνέδριο σχετικά με το ψήφισμα για την Ελλάδα
<https://www.youtube.com/watch?v=oq6Nv0UT03A&feature=youtu.be>
- Δείτε το αφιέρωμα στην ιστοσελίδα της Γερμανικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών GEW στην Ελλάδα
<http://www.gew.de/internationales/aktuelles/detailseite/neuigkeiten/gegen-desastroese-austeritaetspolitik-solidaritaet-mit-griechischen-kolleginnen-und-kollegen>

ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ:

Ψηφίσματα και αποφάσεις του συνεδρίου.

Τα κείμενα μετέφρασε η συνάδελφος Έφη Σαμαρά, από το τμήμα διεθνών σχέσεων της ΟΛΜΕ.